

Latvijas Nacionālās frontes
LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

WWW.DDDLNF.COM

Latvijas Pasta nodaļās sākusies “DDD” abonēšanas kampanja 2011.gadam!

“DDD” var abonēt gan uz dažiem mēnešiem, gan uz visu gadu.

**ABONĒT VISAM GADAM IR
IZDEVĪGĀK!**

Abonē gadam – **Ls 9,00**

Abonējot pasta nodaļā,
īpaša cena skolniekiem,
studentiem, pensionāriem – **Ls 7,00**

Nevienam mēs Latviju nedodam

DEOKUPĀCIJA
DEKOLONIZĀCIJA
DEBOĻŠEVIZĀCIJA

LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES LAIKRAKSTS
LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

“DDD” nav iebiedējams, tāpēc nepārstās paust patiesību un arī 2011.gadā rakstīs par to, ko citi preses izdevumi noklusē. Rosinām katru “DDD” lasītāju dāvināt jaunus abonementus saviem draugiem, radiem, tuviniekiem, kā arī bibliotēkām, valsts un pašvaldības iestādēm, šādi sniedzot reālu ieguldījumu latviešu gara spēka atmodināšanā! “DDD” lasītāju skaita pieaugums liecina, ka Latvijā paplašinās domājošu cilvēku loks un latviešu tautā arvien dziļāk ieaug un nostiprinās izpratne par Latvijas pamatnācijas tiesību aizsardzības prioritāti.

KARMAS RATS GRIEŽAS

Saruna ar Latvijā dzīvojošu krievieti **Tatjanu Georgijevu**

Tatjana Georgijeva: Esmu pastāvīga laikraksta “DDD” lasītāja. Šī patiešām ir visgudrākā avīze Latvijā, vienīgā ar Sirdsapziņu un, kā saka krievi, “*с чувством собственного достоинства*” – ar pašcieņas jūtām.

Nāku pie jums, jo nespēju noskatīties, kā latviešu pasivitāte un gulēšana visu tautu ved postā. Esmu etniskā krieviete, bet man rūp un sāp šīs zemes un tautas liktenis.

KRIEVU ZEME DEG NOZIEGUMU DĒĻ

Tatjana Georgijeva: Vasarā mēs visi redzējām, kas notiek ar Krieviju – dega milzīga teritorija. Tas bija kā Armagedons! Man atmiņā ir iespaidies briesmīgais skats, kā deg viss – debesis, koku galotnes, arī zeme. Deg viss, viss! Tā bija elle zemes virsū. No sākuma izjutu neizsakāmu žēlumu par redzēto, bet tad mani piepeši pārņēma doma, ka tā ir taisnīgā Karma, kas strādā. Krievijai šis ir brīdinājums un sods reizē par to, kā tā izturējies pret citām tautām, šajā gadījumā pret Latviju. Viss, kas ar Latviju noticis pēc 1940.gada, ir prā-

tam neaptverami. Tas, kas nodarīts latviešu tautai, ir neiedomājami. Nav taču viduslaiki vai barbaru sirojumi, kad cilvēkus ved ar lopu vagoniem nomiršanai. Es pazīstu vairākus, kas toreiz bija mazi bērniņi. Viņus gluži vienkārši aizveda uz Sibīriju un izsēdināja tuksnesi. Tur tos citādi nesauca, kā vien par fašistiem; viņi bija tik mazi, ka pat nesaprata, kas tas tāds fašists, taču ar šo *zimogu* mūžu nodzīvoja. Tā ir liela brūce latviešu dvēselē un milzīgs kauns Krievijai.

Diemžēl Krievijas vēsturē vispār ir ļoti daudz tādu plankumu, kuru dēļ kauns būt krievam. Esmu etniskā krieviete un saku to ar sāpēm! Tā kā Latvijā dzīvoju kopš mazotnes, tad mans galvenais kauns ir par to, kā Krievija ir iz-

Šā gada vasarā Krievijā plosījās neapturama uguns.

tika netaisnība vēsturē, bet daudz smagāks noziegums ir tas, ka tā joprojām netiek labota.

T.G.: Jums taisnība. Netiek gan labota, un tā tik tiešām ir vissmagākā pro-

Minēšu piemēru, kas pavisam nesen mani izsauca lielu sašutumu. Šā gada 5.oktobrī skatījos televīzijā LZK kanālā, un tur sež jauns vīrietis, latvietis, – vārdu neatceros, bet sevi dēvēja par sociālantropologu. Viņam tika uzdots skatītāju jautājums, kā vērtēt to, ka cilvēki jau trīs paudzēs dzīvo Latvijā, bet negrib ne vārda runāt latviski. Atbilde, ko saņēmu, mani padarīja mēmu. Viņš sacīja, ka nevajag to vērtēt kā nelojalitātes pazīmi, jo visi esam dzīvojuši padomju laikos, kad latviešu valoda gluži vienkārši nebija vajadzīga.

Turpinājums 4. lpp.

“Diemžēl Krievijas vēsturē vispār ir ļoti daudz tādu plankumu, kuru dēļ kauns būt krievam. Esmu etniskā krieviete un saku to ar sāpēm!”

turējies pret Latviju un latviešu tautu, pret visu Baltiju. Jo vairāk izzinu vēsturi, jo lielāks kauns pārņem...

DDD: Viens ir tas, ka no-

blēma. Es redzu, ka joprojām turpinās latviešu tautas okupācija, kolonizācija un rusifikācija. Bet tajā ir arī pašu latviešu mazdūšības nopelns.

Šajā numurā lasiet:

LAI PARTIJAS SEVI PARĀDA!

→ 2. lpp.

LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAS ATTĪSTĪBAS STRATĒGIJAS VĪZIJA

→ 3. lpp.

Nepaklausimies “plikā karaļa” psiholoģijai!

Saruna ar gleznotāju **Juri Ģērmani**

→ 5. lpp.

ARĪ VIENS IR KAROTĀJS!

Saruna ar 1.jūlija akcijas rīkotāju, bijušo lidotāju **Uldi Freimani**

DDD: Laikrakstā “DDD” jau rakstījām par jūsu rīkoto gājieni 1.jūlijā, par Drošības policijas provokāciju, jūs aizturot. Iepriekšējā numurā publicējām arī Elmāra Bitēna rakstu, kurā viņš atklāja, kā 1.jūlijā notika viņa aizturēšana.

Uldis Freimani: Specdienestu rīcību esmu iepazinis jau kopš lidotāju skolas. 1.jūlija akciju rīkoju, jo vēlējos saprast, kas ir kas. Kārtējo reizi pierādījās, ka ne jau latvieši ir noteicēji savā zemē. Atlika vien kaut kādiem žīdiem pakratīt ar pirkstu, kā ārlietu ministrs un premjers nāca klajā ar paziņojumu, bet iekšlietu ministri Mūrnieci pēdējā brīdī radās īpašais specplāns... Nesaprotu, kā-

dēļ policijai un dienestiem vajadzēja rīkot visu šo *ambrāžu*, ja tiesa gājieni bija atļāvusi. Biju pat plā-

nojis ar plakātiem uzslavēt “Vienotību” par nacionālo stāju, taču izrādījās, ka viņi ir liekuļi.

1.jūlijā, nepilnas divas stundas pirms gājiena, man pakaļ ieradās Drošības policija. Protokolā vairākkārt rakstīja vienu un to pašu, lai tikai novilcinātu laiku. Piedāvāju, lai pui-

Būtībā mana aizturēšana bija apzināta kaitniecība, mērķtiecīga rīcība, lai es nevarētu ierasties uz gājieni, kuru tiesa bija atļāvusi. Starp citu, 30.jūnijā arī tiesībsargs rakstīja, ka nav nekāda iemesla gājienam aizliegt. Pat **prokurors Jānis Ievītis**, kurš uztur kriminālapsūdzību par

“Nevajag gaidīt, ka Garda visu izdarīs mūsu vietā! Katram latvietim ir kaut kas jā dara lietas labā, lai pārtrauktu tautas iznīcināšanas politiku.”

kas beidz mulķoties, ka labāk uzspēlēt kārtis nekā *nātās* reizes rakstīt visādus pekstiņus.

1.jūlija gājiena organizēšanu, uzskata, ka lieta jāizbeidz.

Turpinājums 7. lpp.

LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAS ATTĪSTĪBAS STRATĒGIJAS VĪZIJA

Andrejs Lucāns

*Pensionēts zemnieks,
lauksaimnieks,
agronoms Burtņiekos*

*Turpinājums no
iepriekšējā numura*

PĒDĒJOS 20 GADOS NOTIKUSI TIKAI LEJUPSLĪDE

Vēsturnieks **Edgars Andersons** ir sniedzis vērtējumu par 1938.gada Latviju: "Latvija plauka un ziedēja, un latviešu tauta brīvos apstākļos bija sasniegusi vēl gadsimtos nepiedzīvotu garīgās un saimnieciskās labklājības līmeni."

2007.gadā Latvijas lauksaimniecībā bija nodarbināti 107 000 darbaspējīgo, tika saražota lauksaimniecības izejprodukcija par 413 (50% no pirmskara summas) latiem uz vienu valsts iedzīvotāju, izmantoti 49 procenti no pirmskara lauksaimniecībā izmantotās zemes. Tā ir spilgtā liecība par laukos strādāt nemotivējošu valsts politiku un valsts saimniecisko virzību vispār. To apstiprina 175 000 oficiālo bezdarbnieku, plus vismaz 25 000 neregistrēto bezdarbnieku, plus vairāk nekā 100 000 uz ārzemēm darbu meklēt aizbraukušo.

Par mūsdienās sasniegto neko glaimojošu nevar teikt, un nav arī dzirdēts. Pēdējo 20 gadu lauksaimniecības attīstības rezultātus nav iespējams vērtēt kā sasniegumu. Tā ir bijusi izteikta lejupslīde, ko nespēj aizēnot 1899 saimniecību (1,43% no visu saimniecību kopskaita, ar 32,7% no visas lauksaimniecībā izmantotās zemes un vidējo platību 293 ha vienai saimniecībai), kas lielākas par 100 ha, ieviestie **globalizācijas un industrializācijas brīnumi**.

Sodienas Latvijā tiek iedibināta **moderno industriālo muižu lauksaimniecība**, to pamatojot ar vajadzību ražot pietiekamā daudzumā lētāku un konkurētspējīgāku produkciju – protams, bez pierādījumiem.

LAUKSAIMNIECĪBA KĀ BUSINESS

Industriālais lauksaimnieciskais lielražošana biznesa, salīdzinot ar spekulatīvo uzpirkšanas un tālākpārdošanas vai banku biznesa, vismaz rada materiālas vērtības un no

šāda redzes viedokļa vērtējams pozitīvi. Un tikai! Taču pēc būtības tas ir sociāli nelielas, bieži vien parazitiskas, saimnieciski nevajadzīgas šķiras biznesa. Patiesībā tā tiek radīta agrārā sistēma – **naudas sūknis industriālo lielražotāju banku kontos**.

Šis naudas sūknis darbojas **uz latviešu zemnieības vairākuma rēķina** un dod iespēju nelielam lauku īpašnieku skaitam savākt peļņu, kurai būtu jānodrošina sīksaimniecību, mazo un vidējo zemnieku ģimeņu saimniecību normālas ekstsistences un attīstības iespējas. Tautas vairākumam šis ir ceļš bez perspektīvas, tātad – **strupceļš**.

Radītā sistēma būtībā ir muižu restaurācijas ceļš ar to pavadošajām sekām. Tas ir gājums pret latviešu tautas interesēm un tiesībām – tātad visnopietnākais Latvijas valsts pastāvēšanas apdraudējums.

Lauksaimniecības problēma neslēpjas konkurētspējīgākas produkcijas saražošanas nodrošināšanā pārtikai, rūpniecībai un eksportam, ko mēģina piedēvēt vienīgi industriālajiem ražotājiem un kas neatbilst patiesībai. Problēma ir latviešu tautas un Latvijas valsts pastāvēšanas un attīstības būtisko priekšnoteikumu (nacionālā, sociālā, demogrāfiskā, audzināšanas, pēctecības, skološanas, vides, kultūrvides, valsts drošības, perspektīvas) nodrošināšanā. Šos priekšnoteikumus nevar sniegt industriālās lauksaimniecības, samazinot laukos darbavietas un apdzīvotības blīvumu un degradējot vidi un kultūrvidi.

No lielsaimnieku izteikumiem (pat nojausmas līmenī) neko nedzirdam par nacionāli valstiskajiem, garīgajiem uzstādījumiem lauksaimniekam, izņemot vajadzības paplašināties un palielināt ieņēmumus, kaut arī tas notiek ar daudz mazo zemnieku saimniecību izspiešanu.

Lai izstrādātu latviešu tautai atbilstošu, ilgtspējīgu lauksaimniecības attīstības stratēģiju, **nepieciešams izvēlēties starp lauksaimniecību kā biznesu un kā dzīvesveidu.**

Lauksaimniecība kā business ir komercdarbība, peļņas darījums. Tā ideāls ir maksimāla peļņa par jebkuru cenu. Business principā ir egoistisks un amorāls, kura ideja ir nostādnes bez dvēseles. Business ir atkarība kā narkotikas vai azartspēles, un tas tiek realizēts likuma robežās un ārpus tā. Mūsdienu ekonomiskā krīze ir šāda biznesa sekas. Ja biznesu mēģina sasaistīt ar nacionāli atbildīgumu, taisnīgumu un morāles principiem, tad tas vairs nav tas business, uz ko mēs tiekam aicināti un spiesti un kas atbilst iepriekš apskatītajai industriālajai lauksaimniecībai.

LAUKSAIMNIECĪBA KĀ DZĪVESVEIDS

Lauksaimniecība kā dzīvesveids – šāda saimniekošana neizslēdz biznesu, bet reizē ir atbildīga par prioritāro pienākumu un nacionālo uzdevumu, par videi un sabiedrībai draudzīgu darbību, atbildību pret latviešu tautu un valsti, latviešu īpašumā esošās zemes saglabāšanu to valdījumā un nodošanu nākamajām latviešu paaudzēm attīstīšanu un sakoptāku, kā pašī to esam mantojuši.

Lauksaimniecība kā dzīvesveids ir garīgās un materiālās pasaules uzskatu apvienojums. Tā kopsaucejs ir zemes mīlestība, kas ieaudzina zemniekā morālo apziņu – godbijību, cieņu, pienākumu un atbildību pret priekšteču darbu, upuriem, ģimeni, kaimiņiem, sabiedrību, dabu un valsti, harmonisku sasaisti ar materiālo un finansiālo realitāti. Zemnieka ģimenes mājoklis – lauku sēta – ir vide, kur uzplaukst patriotisms, izaug mīlestība un atbildība pret savu zemi, tautu un valsti. Industriālās lauksaimniecības biznesa noslieces pārstāvju darbībā un izteikumos nekā tāda pamānīt nevar. Lauksaimniecība kā dzīvesveids izslēdz dzīšanos pēc peļņas par katru cenu un ar jebkādiem līdzekļiem, tomēr tas arī nedod

"Lauksaimniecība kā dzīvesveids ir garīgās un materiālās pasaules uzskatu apvienojums."

pamatu apšaubīt šādu saimniecību ražotspēju, kā to pierādīja pirmskara zemniecība.

Ja Latvijas valsts izecināšanas un dibināšanas pamatā būtu bijusi biznesa ideja, mums, latviešiem, šodien nebūtu savas valsts. Ja ģimenes, skološana, ārsta vai mākslinieka dzīves galvenais vadmotīvs kļūtu tikai business, tad grūti iedomāties, cik kroplīga veidojas cilvēku sabiedrība un vai vispār tā vēl pastāvēs nākotnē. Ja business industriālajā veidolā tiks uzspiests lauksaimniecībai, zemniecībai, tad tās vēsturiskajā un nacionālajā izpratnē beigs eksistēt (un līdz ar to arī latviešu tautu un kultūru).

"Cilvēces attīstībā, brīvā darbā un sabiedriskās

kopdzīves organizācijā galvenais spēks ir un paliek brīva cilvēka griba, bet ne kāds ārpus cilvēka stāvošs spēks – zemes ražīgo spēku attiecības. Lielsaimniecību aizstāvji uz to saka: "Paliks tas, kas ienesīgāks. Valdīs tāda saimniecības forma, kura dod vairāk atlikuma un kura vairāk ražo. Bet, tā kā lielsaimniecība ir tehniski ražīgāka, tad tai pieder nākotne un uzvara." Šis uzskats ir konservatīvas dabas pārpratums, kas iedvests no vispārēja konservatīvisma darbā un domāšanā un izskaidrojams ar psiholoģisko inerģiju svētīt visu pastāvošo, kas iziet uz materiālo vērtību un spēku pieaugumu. Sīksaimniecību aizstāvju ideoloģija par augstāko mērķi nostāda cilvēka personības vērtību pieaugumu, viņas brīvību un neatkarību darbā, bezgalīgu attīstību un izveidošanos. Pēdējās vērtības sīksaimniecība vairo un krāj, lielsaimniecība – apspiež un iznīcina... Sīksaimniecības lauksaimniecībā ir daudz dzīves spējīgākas, jo, kā statistika rāda, lauksaimniecības krīzēs lielsaimniecības sabrūk, bet uz viņu drupām izaug sīksaimniecības." (Aleksandrs Mednis "Agrārais jautājums un zemes reformas Latvijā", 1924.g.)

Latvijas lauksaimniecības industrializācija, biznesa glorificēšana un cēnieni to balstīt uz sīksaimnieku rēķina ir alkatības

VALODAS KONTROLES NODAĻAS DARBI

LATVIEŠU VALODAS SARDZĒ

Valsts Valodas centra Valodas kontroles nodaļa, izskatot Latvijas Nacionālās frontes iesniegumu, šā gada 27.septembrī sodīja ar naudassodu **SIA "IMMO LUXURY"** māklere **I.Mazurenko**. Administratīvais

sods piespriests par Valsts valodas likuma 21. panta 4. un 5. daļas prasību pārkāpumiem, kas bija saskatāmi Jūrmalā, Jomas ielā 83, uzņēmuma "Baltic Sotheby's International Realty" biroja skatlogā. Tur vesulu mēnesi publiski "rēgojas" reklāmas plakāti ar tekstiem bez tulkojuma valsts valodā. Kā tika uzsvērts LNF iesniegumā, "īpaši rupjš Valsts valodas likuma pārkāpums, mūsdienu, saskatāms uzņēmumu "PADVA UN PARTNERI BALTIJA" un "Baltic Sotheby's International Realty" kopīgajā reklāmas plakātā ar tekstu tikai krievu valodā: "Вид на жительство с видом на море". Plakātā redzama arī interneta mājas lapas adrese: www.padv.lv, kurā informācija atrodama tikai krievu valodā."

VVC Kontroles nodaļas vadītājs **Antons Kursītis** atbildes vēstulē uzsvēra, ka šie pārkāpumi pēc administratīvā soda saņemšanas tikuši novērsti. Kā laikrakstu "DDD" informēja jūrmalnieki, tik tiešām – aptuveni nedēļu okupantus aicinošais krievvalodīgais plakāts ir bijis novākts no skatloga. Taču pēc tam tas atkal "rēgojās" savā ierastajā vietā. LNF ir paziņojusi Antonam Kursītim par atkārtoto pārkāpumu, par ko vainīgajiem, iespējams, būs jāsamaksā ar daudz lielāku sodu.

Aicinām "DDD" lasītājus informēt gan mūsu avīzi, gan Valsts valodas centra Valodas kontroles nodaļu par ikvienu gadījumu, ja redzat plakātus un publiskus uzrakstus tikai svešvalodā, ja kāds okupants jūs neapkalpo pietiekami saprotamā latviešu valodā, vai citiem Valsts valodas likuma pārkāpumiem.

**Valsts valodas centra
Valodas kontroles nodaļa**

**Vadītājs Antons Kursītis
Galvenā inspektore Dzintra Kadile**

**Adrese: K.Valdemāra iela 37
Rīga, LV-1010**

e-pasts: dzintra.kadile@vvc.gov.lv

Tālrunis: 67334633, 67331814

